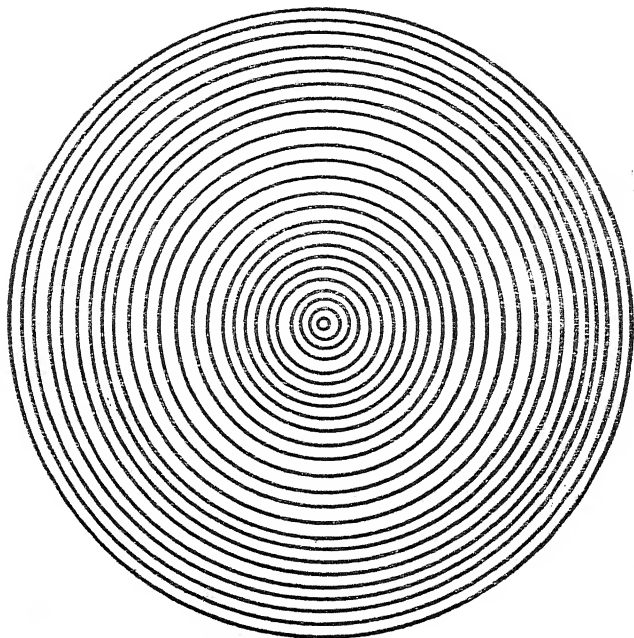

అహం బ్రహ్మస్మి

చాగంటి
వేంకట రమణమూర్తి

AHAM BRAHMASMI

By

Chaganti Venkata Ramana Murty

1st Edition - 1997

Copies - 1000

Price : Rs. 10-00

Printed at :

Sri Ratna Printers

Muttangivari Street,

Rajahmundry-1.

Phone : 76345

For Copies :

C. V. Ramana Murty

H. No. ~~34~~ Sector XI, I

M.V.P. Colony,

Visakhapatnam-530 017.

నా జన్మదాతలు
తరిదం డ్రులు
చాగంటి పళ్ళాలు
సత్యనారాయణరావు

నా జీవిత ప్రదాతలు
అత్తమామలు
పోడూరి సుబ్బద్ర
సూర్యనారాయణవార్తి

నా సంస్కర్త
మాతామహి
పొణుగుపాటి పళ్ళాలమ్మ
గార్లకు

నమస్సుమాంజలి !

తొలిపలుకు

నిర్వేద మానసిక దౌర్బల్యమున మీ మాంస సల్పు
తరుణమున యిందలి “ఁమణ గీతను” పఠించి సందేహ
నివృత్తి గావించుకొని, అత్మగత పరమాత్మ “సంకీర్తనము”
గావించి, నిశ్చల సమాధి యోగస్థితి నొందిన యాత్మ
పరమాత్మకు “అత్మ నివేదనము” సల్పి అందుమమేక
మగుటయే “అహం బ్రహ్మాస్మి”.

ఈ వరుస క్రమములో వీనిని త్రికరణ శుద్ధిగ
పఠించి ఫలసిద్ధి నొందగలరని ఆశీర్వాచనము.

ఈ మంత్రపుష్పముల నందించుటలో నను కర్మ
యోగిగ మలచిన నా సహధర్మ చారిణీ శ్రీమతి నాగమణికి
ఆశీఃపూర్వక కృతజ్ఞతలు.

చైత్రశుద్ధత్రయోదశ
ధాతనామ సంవత్సరము

చాగంటి
వేంకట రమణమూర్తి

రమణగీత

ఇందులో...

* పరబ్రహ్మము	* మరణము
* సృష్టి	* వైదికము
* జీవము	* కర్మ
* గుణము	* నియమము
* అక్షయము	* మతము
* దుఃఖము	* స్వస్తి

1. పరబ్రహ్మము

త్రికాల వ్యాప్తం, త్రిభువనాత్మకం
పరిపూర్ణత్వం పార్వతీ పరమేశ్వర తత్వం
మన్నమో వాకు త్రికరణాత్మకం

1

బాహ్య చక్షువులకు కాన్పించనిదెల్ల
లేదనుట వివేకమగునె
కనులు కావలి రెప్పల చూడ నేర్చునే
తీరై నబాట చాగంటిమాట

2

నిన్న, నేడు, రేపుల అస్తి, నాస్తుల చక్రభ్రమణము
సాకార, నిరాకారముల పంచభూతాల దోబూచులాట
ఆదిమధ్యాంత రహితు, జీవబ్రహ్మల పెనుగులాటలె
తీరై నబాట చాగంటిమాట

పిండోచ్ఛవ కాలము నుండి
పిండప్రదానమ్ము వరకు
సాగునయ్యాటలె జీవనహేల
తీరై నబాట చాగంటిమాట

4

వేదనాజ్వలిత పరిశుద్ధాత్మ
 జన్మ వాసనాపాశ విముక్తయై
 శాశ్వత స్వర్గలోక ప్రాప్తి నొందు
 తీరై నబాట చాగంటిమాట

5

శివేశ్వర చింతనామృతము గ్రోలి
 శాశ్వతానంద సామ్రాజ్యము కోరునాత్మ
 విషయ మధు, శర్కరల తృప్తినొందునె
 తీరై నబాట చాగంటిమాట

6

క్షేత్ర, క్షేత్రజ్ఞుల వేరొనర్చి
 చిదానంద శివస్వరూపము నొంద
 ఆత్మసాక్షాత్కారమై జీవన్ముక్తుడౌ
 తీరై నబాట చాగంటి మాట

7

ఆత్మదోచు దృశ్య జగత్తు త్యజించి
 హృది నుపాధి రహితాత్మ కాంచక
 ఏ రీతి ప్రాప్తించు శాశ్వతానందమ్ము
 తీరై న బాట చాగంటి మాట

8

ఉపాసనా బల, మంత్ర సిద్ధుల
 ఆత్మాను సంధానము నేసికొన
 సాక్షాత్కారమగు శాశ్వతానందదాయి
 తీర్తైనబాట చాగంటి మాట

9

భరించగలేను నేనభావస్థితి
 డిహించగలేను నిశ్చల సమాధి
 పయనమా శూన్యము నుండి శూన్యమునకు
 తీర్తైన బాట చాగంటి మాట

10

అభావ, నిశ్చల సమాధులందు
 జీవశక్తి బిందురూపు కాగ
 ఉద్ధతి నొందాత్మ పరమాత్మగ
 తీర్తైనబాట చాగంటి మాట

11

కన్నుల కాంతి తరుగక మున్నె
 గొంతు వూడకమున్నె, తనవితీర
 చూచి పక్కెద శుద్ధ సత్వము
 తీర్తైనబాట చాగంటి మాట

12

నే పృథ్విని - నిలిచెద
 దేహినై దిగ్విగంతముల
 నే తోయమును - ప్రవహించెద
 ప్రాణధారనై రూపవేధమును
 నే తేజస్సును - పయనించెద
 దిజ్మండలాన బ్రహ్మాండ భాండమెల్ల
 నే వాయువును - సంచరించెద
 పంచప్రాణమై సర్వసృష్టిని
 నే సంబరమును - కాన్పించెద
 మిథ్యగ సర్వాత్మలకు
 నే పంచభూతాత్మ కాగ
 అహం బ్రహ్మస్మి

2. సృష్టి

ఆద్యంతముల సృష్టి వ్యష్టి
మధ్యంతాన వ్యష్టి సమిష్టి
పరివృష్టి నొందు నిందు సృష్టి
తీరైన బాట చాగంటి మాట

14

స్థావర, జంగమాత్మక పదార్థమెల్ల
జనించు నీ భువిని నిశ్చయముగ
క్షేత్ర, క్షేత్రజ్ఞుల సాంగత్యముననె
తీరైన బాట చాగంటిమాట

15

విశ్వవ్యాప్తములైన అణువుల విస్థిరము
ప్రతి అణువు జీవలక్షణ సమన్వితము
అణువణువున నిగూఢ మొక్కొక్క యాత్మ
తీరైన బాట చాగంటిమాట

16

అవకాశాన చైతన్యమైన యణువు
నిద్రాణమైన ఒండణువుల కూడి
ఆకారము పొంది స్థావర జంగమమగు
తీరైన బాట చాగంటి మాట

17

సర్వవ్యాప్త ఆత్మ పరమాత్మ
 పరమాణువగు స్మృష్టి కర్త
 అండ, పిండ, బ్రహ్మాండ రహస్య మిచ్చుచి
 తీరైన బాట చాగంటి మాట

18

మాంసాస్థి, వాయు, ధాతువుల లేదు చలనము
 లేదు రుచి శాక, పాక, ద్రవ్యోష్ణ సామగ్రులందు
 రుచి, చలనములు కల్గుయణువుల అమరికను
 తీరైన బాట చాగంటి మాట

19

వాయు, ద్రవ్య, ఘనరూపమైన యణువుల
 క్రమ నిష్పత్తిని పొందు దేహి చలనము
 పచన పదార్థమున రుచి కల్గునట్లు
 తీరైన బాట చాగంటి మాట

20

జాతి, జాతి బేధము తెల్పు బీజము
 జాతిని సజాతిగ నిల్పు క్షేత్రము
 బీజ, క్షేత్రములు రెండు ప్రాధాన్యము నొందు
 తీరైన బాట చాగంటి మాట

21

క్షేత్ర బీజ లక్షణ సమన్వయమే
 ప్రాణి జీవనక్రమమునకు పునాది
 జీవ, పరమాత్మ సంయోగము వోలే
 తీరైన బాట చాగంటి మాట

22

భావన నుండి శబ్దముదయించి
 క్రియ నయ్యది రూప మొందుగాని
 సర్వ సృష్టికి మూలమౌ భావన
 తీరైన బాట చాగంటి మాట

23

ఇచ్చవీడి భావన యువసంహరింప
 రూపము శబ్దమై, శబ్దమది శక్తియై
 చేరదె చైతన్య కర్త నీ సర్వసృష్టి
 తీరైన బాట చాగంటి మాట

24

3. జీవము

జీవమనంతము, సుందర ప్రవాహము
జీవము విశ్వసంపత్తి, కాంతిమయము
జీవమును హత్య నల్పు నేరికి హక్కు
తీరైన బాట చాగంటి మాట

25

జీవము సుఖ, దుఃఖమయముగాదు
జీవమది యొక సాధన, విశ్వవ్యాప్తి
చెలిమిని యగి రాగమయమగు
తీరైన బాట చాగంటి మాట

26

జనన మరణము లేనిది జీవము
అనంత జీవమునకు సాకారము జీవి
జీవి నశించు, జీవమైక్య మొందుపెన్ జీవమున
తీరైన బాట చాగంటి మాట

27

దేహమాది లేని యజ్ఞాన భూమి
అత్యంతయు లేని జ్ఞానలంబము
బుద్ధివీని కల్పు యుపదేశ కర్ణము
తీరైన బాట చాగంటి మాట

28

4. గుణము

త్రిగుణములందు సత్వమగి ప్రకృతి
 రజస్తమో గుణములు విరుగునందు
 సత్వగుణప్రధానుడె సత్పురుషుడౌ
 తీరైన బాట చాగంటి మాట 29

ఒల్లక విశ్వ, తైజసు, ప్రాజ్ఞుల
 పొందుదు సాధనను తురీయను
 విశుద్ధ సత్వ గుణాత్మనా ప్రియ
 తీరైన బాట చాగంటి మాట 30

రాజస, సాత్విక, తామస యోగములు
 బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ్వర రూపము కాన
 త్రిగుణము లవశ్యమగు మనుగడకు
 తీరైన బాట చాగంటి మాట 31

భవసాగరాన జీవిత నౌకకౌ బాహ్యశత్రువు భీతి
 లోనరగులు, కల్పనికవగల సెగలంతః శత్రువులై
 సేమముకాదె యంతః శత్రువులార్వరి చంపి నడువ
 తీరైన బాట చాగంటి మాట 32

5. అక్షయము

లేవ్వువృద్ధి, క్షయములని
జరుగు వృద్ధి, నాశమునకు పరుగు
నాశమది నిత్యము జగతిని
తీరైన బాట చాగంటి మాట

33

నశించు అణువు, నశించు బ్రహ్మాండము
నశించు రూపములు, నశించు స్థితులు
నశించిన దది కాలము, కాంతి, మూలపదార్థమె
తీరైన బాట చాగంటి మాట

34

కాలము, మూలపదార్థము తక్కు
తక్కుంగల పదార్థము లెల్లను
నశించు నీ విశ్వాన్ని గుండమందు
తీరైన బాట చాగంటి మాట

35

మారు రూపములు, మారు స్థితులు
మారునివి యెల్ల త్వరితగతి
మారని దది మూల పదార్థ మొక్కటి
తీరైన బాట చాగంటి మాట

36

నశించు పరమాణువు, రస, గంధమ్ము
 నశించు ప్రాణ, రూప, స్థితిగతులు
 నశించని దది మూల పదార్థ మొక్కటియె
 తీరైన బాట చాగంటి మాట

37

ఈ విశ్వమెల్ల కాంతి గోళమ్ము
 ఉద్భవించు నందుండి పదార్థమ్ము
 వాయు, ద్రవ్య, ఘన రూపమ్ము నొంది
 తీరైన బాట చాగంటి మాట

38

ఈ అనంత జ్యోతిర్మయ మండలమ్ము
 స్థితి విభేదమున రూపములు పొంది
 నాశన క్రియను లీనమగునంత జ్యోతిని
 తీరైన బాట చాగంటి మాట

39

కాంతియు, కాలము, ద్రవ్యము
 లనశ్వరమై, యనంతమై, నిరాకారమై
 నిలుచు విశ్వమున త్రిమూర్తులై
 తీరైన బాట చాగంటి మాట

40

6. దుఃఖము

జాతాది కర్మల గాంచు సౌఖ్యమది కల్ల
సమాహృత దుఃఖమె చీవి, కాదొందుగాన
కర్మయోగి దుఃఖ పంచకాన జాగరితయౌ
తీరైన బాట చాగంటి మాట

41

మాతృగర్భము నుండి మరణమ్ము వరకు
సంచిత యింద్రియ అతీంద్రియ జ్ఞానమెల్ల
మోహరించు మనసున వాత మొగులువోలె
తీరైన బాట చాగంటి మాట

42

అనంద భాష్పముల సూర్యం పశ్యలై
దుఃఖాశ్రువులు సాగర కన్యలౌ
మానవజన్మ దుఃఖాంబుధిగాన
తీరైన బాట చాగంటి మాట

43

7. మరణము

మరణ మదితథ్యము, జన్మసిద్ధము
మరణమన్న భయపడు మనసు
వ్యధచెందదు విరాగిని యాత్మ
తీరైన బాట చాగంటి మాట

44

తనకు నెలవైన తనువుపై
మమకారము పెంచుకొన్న మనసు
మరణమన్న భయపడు వీడలేక
తీరైన బాట చాగంటి మాట

45

శిథిల మగునని దేహిపై
మమత పెంచుకొనని యాత్మ
మరణ మన్న వ్యధ నొందదు
తీరైనబాట చాగంటిమాట

46

ఆగని మృత్యువు నిన్ను వలచ
ఆయువు అంకెల గారడికాగ
మృత్యువు గని భయ మందనేల
తీరైన బాట చాగంటి మాట

47

అనిత్యమున నిత్యమునకై వెదకి వేసారి
కాలవృత్తమున యంశలు గణించి యలసి
మృత్యువన్న భయపడు మోహన వెట్టిమనసు
తీరైన బాట చాగంటి మాట

48

మరణ శయ్యపై తానొంటరి
బంధుతతి ఎందరు చుట్టునున్న
పంచుకొనరు బాధాతప్త హృదిని
తీరైన బాట చాగంటి మాట

49

ఆత్మ పరిభ్రమించు విశ్వాంతరాళాల
మరణశయ్యను సర్వలోకాత్మయై
సకలాత్మల సంగమాన పరమాత్మ చేర
తీరైన బాట చాగంటి మాట

50

ఎవ్వాడవనీస్థలి స్థిరవాసి
ధర్మశాలను పాంధురీతిగాక
తెలియగ పాశవిముక్తుడగు
తీరైన బాట చాగంటి మాట

51

8. వైదికము

వైదిక సాంప్రదాయ, వేదమంత్రముల నీసడించి
గేలినేయు వైదుష్యములేక వివేకభ్రష్టుడు
ఘ్రాణశక్తి లేని నాసిక జొత్తిల్లి కస్తురిహానియన్నట్లు
తీరైన బాట చాగంటి మాట 52

తరచి చూచె నెవ్వడాద్యంతములు
విశ్లేషించి శోధించె నెవ్వడీ విశ్వము
ఊహకొలది ఊసులాడుటెగాని
తీరైన బాట చాగంటి మాట 53

గాయత్రీ మంత్ర జపఫలము
గురుజన పితృదేవు దీవన
వ్రాయని వీలు, వంశ జన్మప్రాప్తి
తీరైన బాట చాగంటి మాట 54

వసు, రుద్రాదిత్య రూపముల
దీవించు నిరతము పితృదేవతలు
వత్సరమున కొక్కపరి వారి తలువ
తీరైన బాట చాగంటి మాట 55

9. కర్మ

కర్మ, జ్ఞాన యోగ సమన్వయ
లు ప్తమైన జీవన సరళి
చిత్ర దర్పణాల రూపు తీరు
తీరైన బాట చాగంటి మాట

56

పూరక, కుంభ, రేచక గతులు
రాగ, భోగ నియమములవి
తెలియు ద్రవ్య యజ్ఞముల
తీరైన బాట చాగంటి మాట

57

భక్తి, జీవ బ్రహ్మైక భావన
తపస్సమాధి యోగములవి
వెలుగు జ్ఞాన యజ్ఞములై
తీరైన బాట చాగంటి మాట

58

కర్మజనితము లై పరగు
సమస్త యజనంబుల
జ్ఞాన యజ్ఞ మది శ్రేష్ఠతమము
తీరైన బాట చాగంటి మాట

59

అకర్మణత్వమది జడత్వము
 ఫిలాసక్త కర్మక్షేపము
 ఆత్మజ్ఞానమౌ నిష్కామకర్మ
 తీరైన బాట చాగంటి మాట
 నిష్కామకర్మానుసారి

60

అర్చిరాగి మార్గమునజనిముక్తి నొందు
 తక్కుంగలయాత్మ లెల్ల
 దేహి పీడి ధామయానమున నేగు
 నిష్కామకర్మ యోగియై చరించ
 యిహమునశాంతి పరమున ముక్తి నొందు

తీరైన బాట చాగంటి మాట

61

ఇహధర్మము నిర్వర్తింపక
 పరము గురించి ప్రాకులాడ
 రెంటికి చెడ్డరేపడికాడె

తీరైన బాట చాగంటి మాట

62

పరలోకవాసి పరమాత్మను వర్జించి
 మాధవుడిల మానవుడన

కల్గు ధర్మ సంస్థాపన యిహపరముల

తీరైన బాట చాగంటి మాట

63

కుంటు వడె విధిని ధర్మనిష్ఠ
 సర్వకర్మల సంకల్ప సాధన
 నాహంకృత భావ ప్రభావమ్మున
 తీరై న బాట చాగంటి మాట

64

ఎవ్వాడవనీ స్థలి జీవితము క్రీడగ నెరపి
 “సోహ” మ్మని అనాయాస మరణమ్ము పొందు
 అవ్వాని జన్మము ధన్యతమ్మై పరగు
 తీరై నబాట చాగంటి మాట

65

ఆద్యంత రహితము ధర్మము
 ధర్మనిర్వహణయై కర్మము
 కర్మ వినాలేదు వేరొండు ధర్మము
 తీరై న బాట చాగంటి మాట

66

ధర్మము నిత్య సత్యము, నిరంతము
 ధర్మము స్థావర జంగమ స్థితము
 ధర్మము కాలగతి సంస్థితము
 తీరై న బాట చాగంటి మాట

67

లేదు అసక్త అనాసక్త ప్రశ్న
లేదు, లేదు ఫలప్రేరణ కర్మ
నడుపు ధర్మము, నడచు తాను
తీరైన బాట చాగంటి మాట

68

సల్పము కర్మలు నీవెక ర్తగ
నమ్ము ఫలము గ్రహగతిగ
భిన్నము పలాయన వాడమౌ
తీరైన బాట చాగంటి మాట

69

చేయునదెల్ల నీవె యని
ఫలము జాతక ప్రభావమన
పొందగలవు శ్రద్ధ, శాంతులు
తీరైన బాట చాగంటి మాట

70

కర్మల పరమార్థ మెరుగక
అవహేళన సల్పు నర్భకుండు
చవులారని నాల్గు చప్పరించునట్లు
తీరైన బాట చాగంటి మాట

71

10. నియమము

సర్వకాల సర్వావస్థల
యమనియమము లాచరింప
నడచు జీవితము నిర్మలమై
తీరైన బాట చాగంటి మాట

72

సంకీర్తన కోరు వంటరితనము
సంకీర్తనము సల్పు మానవుడు వంటరిగ
కీర్తనయె నిత్యసత్యము, తోడునీడ
తీరైన బాట చాగంటి మాట

73

అండమందు సర్వ బ్రహ్మాండముచూచి
సర్వమును సుమధుర పుష్పమున కాంచ
సర్వకాలమును పొందు క్షణమందు
తీరైన బాట చాగంటి మాట

74

పవిత్రభావశబ్దము నామము
నామసంస్మరణ సంస్కారప్రాప్తి
జన్మరాహిత్య మొసగునయ్యది
తీరైన బాట చాగంటి మాట

75

చిత్తశుద్ధి, భక్తిభావము లేక
 నదుల స్నానమాడి, గుడులజేరనేల
 మత్స్య పావురములవోలె నిరర్థకముగ
 తీరె న బాట చాగంటి మాట

76

900-9131

VEN

వాక్కున వేదమంత్రము బ్రహ్మము
 వెన్నున అమ్ములపొది జ్ఞాత్రము
 శాంతి నిల్చు నిలనీ తేజవీర్యముల
 తీరె న బాట చాగంటి మాట

77

Aceno. 20976

10-00

ధ్యానము జీవన సరళియై
 అనుక్షణము ధ్యానము సల్పు
 సుకరమగు జీవిత ద్యేయము
 తీరె న బాట చాగంటి మాట

78

ధ్యానము నిత్యసాధనయైన
 మానసిక వికాసము కల్గి
 పద్మదళమగు జీవితము
 తీరె న బాట చాగంటి మాట

79

అదిత్యాదిగ్రహ సక్షిప్తరాశులు
 నిత్యమాశీర్వదించి ఆయుష్షు నొసగు
 పొద్దు పొద్దుల నమస్కృతు లందించ
 తీరైన బాట చాగంటి మాట

80

నిత్యజీవన వ్యవహారముల
 ధ్యానము నిత్య కృత్యము సేయ
 దీర, శాంత, సౌఖ్యము లొనగూరు
 తీరైన బాట చాగంటి మాట

81

నిర్బలత నొస గూర్చు మనసునకు
 ప్రాణ త్రాణ గామత్రీ మంత్ర జపము
 దిశాప్రణామ, ప్రాణాయామముల
 తీరైన బాట చాగంటి మాట

82

వీడుము దుర్బలత సంకల్పశక్తిని
 శక్తి ప్రదమగును సంకల్పము
 నిత్య సాధనాయుత ప్రార్థనల
 తీరైన బాట చాగంటి మాట

83

ఐదు, మూడయిదు తొమ్మిది దేహము

6 వీడి; 11 నిగ్రహించి; 5, 12 లు కాంచ

కై లాసమేగు కపాల మోక్షమొంది

తీరైన బాట చాగంటి మాట

84

అరిషడ్వర్గములు వీడని

నరుల “నహి నహి రక్షతి”

“భజగోవింద” మొక్కటి దక్క

తీరైన బాట చాగంటి మాట

85

ఎందెందు వెదకి చూచిన హరి

అందందే కలడని మరచి

దానవచేష్టలేల వెరపు లేక

తీరైన బాట చాగంటి మాట

86

ధ్యానము అనంత ప్రకృతి

ధ్యానము వేదనాద గానము

సాక్షాత్కరించి, ధ్వనించు నిశ్శబ్దముగ

తీరైన బాట చాగంటి మాట

87

క్రియ యందంకిత భావము
 భక్తిని యాత్మ సమర్పణ సల్పు
 ఈడేరు వాంఛితంబు లెల్ల
 తీరైన బాట చాగంటి మాట

88

యమ, నియమము లాచరింపక బలిమిని
 కలుషితాంతరంగ చింతనల వేగి, వేగి
 నేర్చునె ముదిమిని, పరలోక వాసనా చిత్తులైనను
 తీరైన బాట చాగంటి మాట

89

11. మతము

పుట్టెకొక్క బుద్ధి, బుద్ధి కొక వెట్టి
వెట్టి పేదాంతమో “ఈసు” మతము
ఈసువీడి చూడ “ఈసు” డొక్కడే

తీరైన బాట చాగంటి మాట

90

సర్వమత సారమైన సమతయదికరి
సంచిత ప్రారబ్ధమో సంకుచితత్వ మకరమ్ము
మానసకాసారాన కరి మకర సంకుల సమరము
తీరైన బాట చాగంటి మాట

91

ఈకరి మకర సంకుల సమరాన
అత్మ శౌరి వివేక చక్రము వీడ
స్వేచ్ఛ నొంది శాంతి పొందు సమతకరి
తీరైన బాట చాగంటి మాట

92

ఉభయ సంధ్యలగు ద్వైత, విశిష్టాద్వైతమ్ములు
అపరాష్టామగు అద్వైత మతసారమ్ము
బింబ, ఛాయాను సారమీ త్రిమతమ్ములు
తీరైన బాట చాగంటి మాట

93

మతమది మౌఢ్యముకాదు, మత్తుకాదు
 సర్వమానవ జీవనసరళి యది
 వక్రభాష్యమున విషతుల్యమగు
 తీరైన బాట చాగంటి మాట

94

అద్వైతవాది ఆదిశంకరులు
 కలప్రసక్తి తెచ్చె కాశియందు
 మార్చె ఆదిభిక్షు తర్కమా ఊహ
 తీరైన బాట చాగంటి మాట

95

లింగోద్భవ కాలమందు
 అసురగణ మౌఢ్యము నొంద
 మమేకమై శివుడు తాండవమాడు
 తీరైన బాట చాగంటి మాట

96

విలువగు భోగాలు తాననుభవించుచు
 దేవుని కొనగు అభాగ్య వస్తుతతి
 తర్కమున కందని వేదాంత తత్వము
 తీరైన బాట చాగంటి మాట

97

అశేష జనావళి వేదనల నివేదన
 భరించగలే దొక్కడె యని బహు దైవములాయె
 దేవతలు వేవేలు, దైవత్వమొక్కటియె
 తీరైన బాట చాగంటి మాట

98

పాపాత్ముడ నాకేమని పదుగురితో
 పంతమాడి పలుకుట కన్నన్
 మేలగుపాహి యన పశుపతిమ్రోల
 తీరైన బాట చాగంటి మాట

99

వారు మెట్టిన నేల స్వర్గభామము
 వారు గ్రుంకిన తీర్థము గంగోత్రి
 కల్మషరాహిత్య పరిశుద్ధాత్మలు
 తీరైన బాట చాగంటి మాట

100

కర్మను శ్రద్ధ, ధర్మపాలన యందనురక్తి
 ఆత్మను ధ్యానభక్తి, చెడు నిగ్రహించుశక్తి
 సర్వ ప్రదాత సర్వేశ్వరుం దొసగుగాక
 తీరైన బాట చాగంటి మాట

101

బంధమందు భక్తి, మృత్యువందు ముక్తి
 బాధయందు రక్తి, కష్టమందు తృప్తి
 సర్వ దుఃఖముల సుఖము నిగూఢము
 తీరైన బాట చాగంటి మాట

102

పురుష ప్రయత్నము సల్పక
 దేవునిపై భారము వేయు బ్రదుకు
 చింతల పొడిచిన పొద్దురా
 తీరైన బాట చాగంటి మాట

103

విశ్వాసము నుండి విశ్వాసము
 శంక నుండి శంక జనించు
 విశ్వము భ్రమించు విశ్వాసమున
 తీరైన బాట చాగంటి మాట

104

బాల్య, యౌవన, కౌమారములందు
 జ్ఞాన, ధన, తపస్సు లార్జించరేని
 వృద్ధాప్య మందేమి సాధించ గలరు
 తీరైన బాట చాగంటి మాట

105

శంక, జ్ఞానసముపార్జన కూతగట్ట
 శంక, దేహధర్మమునల్ప గుడిగట్ట
 వాడువిధాన గరళమౌషధము, ప్రాణహారి
 తీరైన బాట చాగంటి మాట

106

అర్థియై చేసా చకర్ధులకిచ్చు గుణముకన్న ధనము
 ఆత్మరూపమై వెలయు పరమాత్మ తోడుకన్న బలము
 వ్యాధికన్న శత్రువు, విద్యకంటె మిత్రుండులేవు వేరొండు
 తీరైన బాట చాగంటి మాట

107

1. విజయేశ్వరి

ఓంకార నాదేశ్వరీ

దేవి - శ్రీగౌరి - శ్రీవల్లి - కరుణించవె మాత॥

హ్రీంకార బీజాక్షరీ

కొలిచెద నిను కొలువుంచి మంగళగౌరీ ।

మహిషాసుర మర్దినీ

నా మనసిజతామస సంహారి త్రినయనీ ।

శుంభ నిశుంభరాక్షస సంహారిణీ

కావవె కాళీ! కింశుక కపాల మాలాధారిణీ।

సృష్టి, స్థితి, లయ కారిణీ

నిరతము నీ పూజనేతు భక్తిమీర బ్రోవుమమ్మా ।

వరబ్రహ్మ స్వరూపిణీ పార్వతీ

మమ్మాదు కొనవే అన్నపూర్ణ మహేశ్వరీ ।

శంకరాభరణ రాగసుధా స్వాదినీ

శంఖ, చక్ర, గదాధారిణీ శాంభవీ చంద్రమాళేశ్వరీ ।

మాయామేయమీ జగమని
 యోగమాయపు నీవని
 కొలిచెద నిన్న నవరతమంబా భవనీ!
 తలపు తలపున కొకరూపై
 కనిపించే కపాలిపత్నీ, కాత్యాయనీ!

పాహిమాం! పాహిమాం! పాహిమాం!
 ఓంకార నాదేశ్వరీ
 దేవి-శ్రీగౌరి-శ్రీవల్లి-కరుణించవె మాత!

2. రామభక్త

అంజనీపుత్రా, ప్రసన్నాంజనేయా !
ఓంకారరూపా, ఓ హనుమంతా !
కరుణించి మమ్మేలు, కారుణ్యమూర్తి ॥

కాచేవు అలనాడు లక్ష్మణామూర్తి ని
నిలిపేవు ఊర్మిశా పసుపురుంకుమనూ
లంఘించి జలధినీ, హతమార్చి లంకిణిని
భక్తితో నిచ్చితివి
సీతమ్మతల్లికి శ్రీరామముద్రికా
సేదకూర్చేవు ఆతల్లి మనసుకు
చిరునవ్వు నిల్పేవు ఆతల్లి మోమున
ఓ మహాబలా, ఓ రామభక్తా ॥

ద్రౌపదీదేవికి
సమకూర్చిపెట్టేవు సౌగంధికాపుష్పము
సదాబ్రహ్మచారి, ఓ ఫల్గుణసభా
నామొరాలించరా, నాకభయమీయరా ॥

భూత, ప్రేత, పిశాచ, శాఖినీ, డాకినీ గాలి దెయ్యాలు
 నన్నంటకుండ నా రక్షగా నిల్వరా !
 ఓ పింగాక్ష, ఓ వాయుపుత్రా ॥

తలచేను నిన్నుభయ సంధ్యలను
 కొలిచేను నిన్ను నే ప్రతిజయవారమూ
 చేసేను ప్రదక్షిణాలు నాలుగూపదులూ
 కాపాడవయ్యా ! భక్తాంజనేయా !
 కరుణించవయ్యా ! కారుణ్యసింధూ
 దశగ్రీవదర్పహారి ! దాసాంజనేయా ॥

3. తులసి

అమ్మా ! తులసీమాతా !

ఆదుకొనవే వరప్రదాతా ॥

పెరటిని నీకు కోటను నిల్పినమ్మా

దిద్ది రమ్యముగ రంగవల్లులు

ముంగిట ముగ్గుల అష్టదశపద్మా లుంచితినమ్మా

జ్యోతులకాంతులు నిండుగనింపి

ఉభయతారకమని నినుతలచెద తల్లీ !

ఉభయ సంధ్యల నినుకొలిచెద కల్పవల్లీ !

చిలిపితనాన నీ ఆటలపాటల

మనసుననింపి మురిసెదనమ్మా

మమతమధువు లొలికించవె తల్లీ !

వయసున నీ నోముల నెన్నో

మురిపెముగ నే నోచెదదేవీ !

పందనములు చేకొనవె చందనమూర్తి !

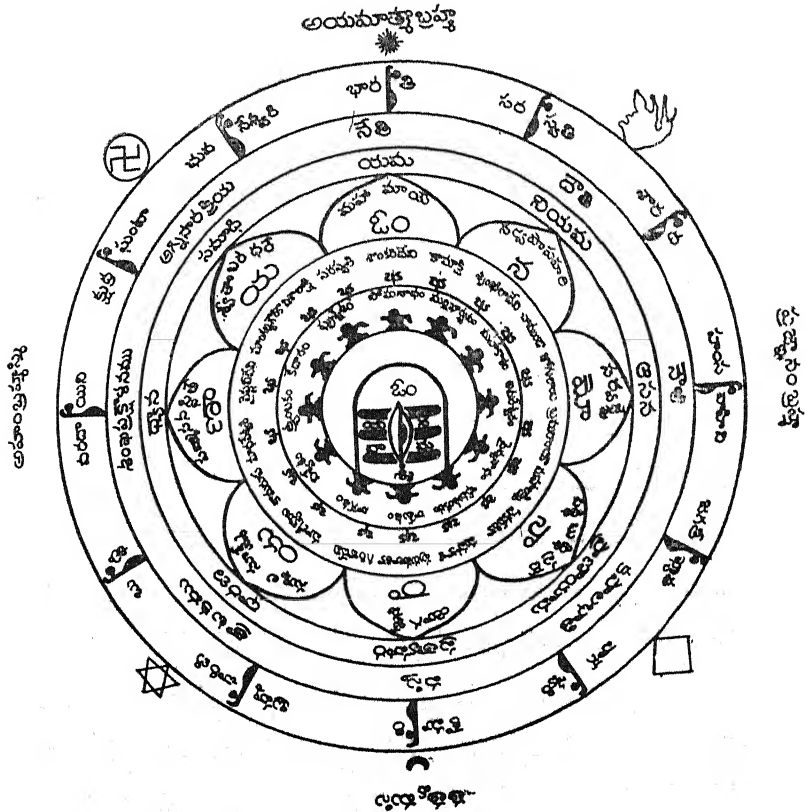
ఆనందసిరులొసగవె అనవరతమూ

ఆదుకొనవె తల్లీ ! అవినాభావసమ్భవ్దా !

కలకలలాడగ నాయిల్లు పిల్ల పాపలతో
 త్రికోణరూపిణీ ! శక్తీ !
 కౌమారాన నీకోవెల ప్రదక్షిణాలు చేసెదనమ్మా
 పూజలుసేతు నిరతము నీకు పసుపు కుంకుమల
 ముత్తైదువుగామురిసే వరమొసగవెత్తలీ !
 సర్వభిల్బిసాధి ! లక్ష్మీప్రియసఖీ !
 ముదుసలికాగ మొక్కెదనమ్మా
 కన్నతల్లిగ నాకు రక్షసేయవె
 దయాసింధో ! దాక్షిణ్యమూర్తి !
 కనికరించవే ! కరుణానిధీ !
 పిలువగనే పరంధాముని
 చూడగనే పరంజ్యోతిని
 నిలువగ పరమాత్మ నా ఆత్మదర్పణాస
 కావే ! తల్లీ ! నా తోడునీడగ
 కరుణించవే కారుణ్యమూర్తి !
 ఆశీర్వాదించవే అమృతమూర్తి !
 కల్పతరువుగ నాముంగిట నిల్చిన తల్లీ !
 విష్ణుప్రియవల్లభా ! నమామిశిరసాం !

ఓంకార చక్రం

ఓంకార చక్రం

ఓంకారము ప్రణవనాదము, సర్వాంతర్యామి, సర్వాధారి, సర్వశక్తిమంతము, సౌందర్యలహరి, త్రిగుణాత్మకము, త్రిమూర్తిస్వరూపము. సృష్టి, స్థితి, లయసంధాయని, స్వయంప్రకాశిని, సర్వేంద్రియప్రకాశిని, శుద్ధస్వరూపము, ప్రకృతిపురుష సంయోగిని, ప్రాణశక్తి, యోగమూర్తి, ఆదిత్యరహిత, పరాప్రకృతి, అపరాప్రకృతి.

ఓంకారము వంశవర్ధని, భయనాశని, దురారిహారి, వాగేశ్వరేశ్వరి, విశోధన, బ్రహ్మవివర్ధన, వసుప్రద, అపరాజిత, ద్రవిణప్రద, శోకనాశని.

ఈ ఓంకార చక్రమున నారాయణ అష్టాక్షరి, శివ పంచాక్షరి రూపముకలదు. శుద్ధపాత్యమి నుండి ప్రారంభించి “ఓం నమోనారాయణాయ. ఓం నమశ్శివాయ” క్రమములో ప్రతియక్షరమున యొక్కొక్క దినము చొప్పున చతుర్దశవరకు ఆత్మసమర్పణ యందలి యొక్కొక్క పుష్పమును సమర్పించి పౌర్ణమినాడు త్రినేత్రమందలి ఓంకారమునకు పుష్పమును సమర్పింపవలెను. ఇన్నిరోజులు “ఓం”కారమును పీల్చెనన్ని పర్యాయములు జపించవలెను. త్రికరణశుద్ధిగ నల్పిన ఫలసిద్ధి కలుగు విషయము.

* ఆత్మ నివేదన *

శుక్లపాద్యమి

అఖిలాండకోటి బ్రహ్మాండనాయకా ! పరంధామా !
పరమాణువులలోఁ బరమాణుడవై, మహదాశ్రయంబుల
కెల్ల మహోత్తమంబై యలరుచున్నావని చెప్పచున్నారు.
ఒక్కించుకున్నీలతనేత్రుండనై, తదేకధ్యానపరాయణుండనై
మహాత్ముల పాదసేవాసక్త చిత్తముతో నారంభించి యోజింప
నందు సత్యమున్నదని మాత్రము తట్టుచున్నది. మిద్ధికి
పారము లేకపోలేదుకదా ! అయినను అది సమస్తమును
తర్కించి, విమర్శించి సారాంశమును దేల్చి సుష్టుతలూగు
చుండును గాని దాని తరముగాదు. అశక్తుండను. నన్ను
జ్ఞానమంతుడ సేయగదే !

తల్లితండ్రుల కభివందనములు.

విదియ

అశ్రితజనపారీణా ! మహానుభావా ! ఆయతము
కొలంది లబ్ధమగు నమృతమను రీతిని. నిన్ను మామాశ
క్త్యానుసారేణ నానావిధరూప నామములతో, స్త్రీ, పురుష
రూపములుగ నూహించుచున్నాము. కాని సచ్చిదానంద పర
బ్రహ్మంబు ఒక్కడే. సమస్కారము.

అక్షరుండవగు నో దేవేశా ! వందనములు. బుద్ధేం
ద్రియగోచరమగు, దేహేంద్రియగోచరమగు సమస్తవస్తువు
లకును, చరాచర, జంతు, చేతనాచేతనములకును నాశమగ
పడుచున్నది. నాశనములేని. నిర్వికారిమైన వస్తువాందేమైన
నున్నగాని, మానవుని యాత్మకందినగాని యిండుకై నశాంతి
లభింపదు. కావున నా పరమ వస్తువవగు నీకు సమామి.

వేదవేద్యుండవట. వేదమువలన తెలిసికొనదగిన
వాడవు. దీని భావమేమి తిరుమలేశా ! ఆత్మచే తెలియదగి
నదని, వందనము.

జగజ్జేగీయమాన ప్రేమసామ్రాజ్యమున కధీశులగు
పవిత్రమూర్తులు తల్లిదండ్రుల పాదపద్మములకు సాష్టాంగ
ములు.

తదియ

సదానంద స్వరూపా! కృత్రిమానందమును బొందు
చునే యింద్రియములకు దాసాను దాసులగుచున్నారు. తెలిసి
కొనలేకున్నారు. కండ్ల యెదుట జరుగుచుండినను కావరముచే
కానలేకున్నారు. నేనట్టివారలలో నథమాధముడను. నన్ను
లేవనెత్తుము. సచ్చిదానందమును స్వయముగాఁ గాంచకొంత
నేపైనను నన్ననుభవించనిమ్ము.

దీనజనబాంధవా! ఆపద్బంధూ! వందనమే కాక
మఱేమి చేయగలను? దీనుల కాపత్తునందు సాయపడుదువా!
ఏమి చాతుర్యము! సంసార సాగరమున తుపానుల వలన
నొప్పిపడి, బాధలనందుచున్న మానసమునకు నీ కంటె
పరమౌషధమేమున్నదో యమృతమూర్తి!

బిడ్డని హృదయ గాయములకు గూడ మందీయగల
శక్తిగల నా తల్లితండ్రుల నేను నుతించెద.

చవితి

పరమ పురుషోయం. సందే! ప్రపంచమహా మాయా
సూనాటక త్రధారా!! వందనము. జగజ్జేయీ మాన లోక
త్రయ పూజితా !!! సాష్టాంగములు. ఈ ప్రపంచమేమిటి?
నేనెవరను? తల్లి తండ్రులెవటి వారు? భార్యాదుల సంసార
బంధములేమిటి? యోజించ నీవే నాకు దిక్కు.

పరంధామా! మమ్ములనెందుకు సృష్టించితి వనియా?
లేక మేమెందులకు జన్మించితిమనియా? మా జన్మము
ప్రకృతి విశేషమే, అన్యమేదియు కాదు. కాని, యీ
జన్మమునందే యపరిమేయీనందాను భవము కొఱకు పర
బ్రహ్మాంబవగు నీవును, ధర్మమును (DUTY) అవసర
మగుచున్నారు. లోకము కొరకు ధర్మమును, నా కొఱకు
నీవును అవసరమగుచున్నారు. నమస్కారము.

తల్లి తండ్రుల పాదారవిందములకు వందనములు.

పంచమి

కై వల్యపరంధామా! “మతము” అవసరమా! లేదా! నీతి చాలదా! మతము బాధాగ్రస్తమైన హృదయమున కూరట కల్గించును. మానవుడు సహాయమందీయలేని తరుణమున సన్నిహితము మతము. మానసికారోగ్యమునకు దివ్య షధము. మానసిక పరివర్తకు, ప్రశాంతతరు సహాయకారి. కావున వందనము. నీవు మాత్రమానంద సామాజ్య మిత్తువనుటలో వింతయేమున్నది.

మహాత్ముల గుణము లమోఘములు. మహాత్ములకెల్ల మహాత్ముడవయిన నీకు సమస్కారము. ఒక్కసారియూ మహా పురుషులను దలచుకొన్నచో నా మనస్సు సీరయి పోవుచున్నది. నేను నీరవుడనయి హృదయ దౌర్బల్యముచే కూలబడిపోవుచున్నాను. నా జన్మపవిత్రమగు కార్యమునేది యైన నీ జన్మమందు చేయగలనా యనియే నా పరమాశయము ఏమియుఁ దోచుటలేదు. అనునిమిష మిది నాకొక విషమ సమస్యగనున్నది. నాకొకదారిని చూపుము. భవదీయ దివ్య తేజః ప్రభా పుంజములను జూపి యీ తమసాంబుధిని తరింపజేయుము. నీకు వందనము.

చూడం జూడ ప్రపంచ ధోరణియయోమయముగ నున్నది. ఒక తెన్నులేదు, ఒక త్రోవలేదు. మమదేహి

కరావలంబమ్. యోజింప, యోజింప నగాభమగుచున్నది. ముందు పదమగపడుటలేదు. పతినమేనా? లేక పైకెక్కుట కలదా? నీలోనున్నదా!

దేవా! భవదీయ రూపము ప్రతిఫలించిన రూపములు గదా బాలగంగాధరుడు, తిక్కన సోమయాజి, భాస్కరాచార్యులు, త్రిమతాచార్యులు, వివేకానందులు, వీరభివాజీ మొదలుగా గల మూర్తులన్నియు, ఆ మూర్తుల పవిత్ర జీవిత చరిత్రముల మననము గావించి, దేశాభివృద్ధి కనవుగ హృదయముల దిట్టపఱచి దేశాభ్యుదయమును, తద్వారా యీ విశాల మహా ప్రపంచ మానవ పురోభివృద్ధిని కారణ భూతులగునట్లు నడువ మాకు నేర్పుమోయి తండ్రీ!

మానవ ప్రపంచోద్ధరణ కొలుకు తమరపుడవుడు కొంత కొంత యంశ నీ లోకమున కంపుచుందురట. వారి సత్సాంగత్య ఫలమును నాకుఁ గలుగజేసి నన్ను మన్నింపుమో దేవ దేవా!

మహానుభావా! తమరొక్కొక్కమానవుని కొక్కొక్క ధర్మమును నిర్వహింపఁబనిచి యున్నారు. ఆ ధర్మ నిర్వహణమునందే యూతనికానందమును బ్రసాదించుచున్నారు.

కావున నో విజ్ఞానమయి స్వరూపాః నాకు కూడ స్వధర్మ
నిర్వహణానందాను భవమును బొందునటు లనుగ్రహించ
వోయీ తండ్రీ!

తేజః ప్రభావంజమున మా నేత్రోత్పవ మొనరించు
నో పరబ్రహ్మమాః వందనములు. మధుర కలకలనాద
మున మాశ్రోత్రానందమును గల్పించు నో శబ్దబ్రహ్మమాః
ప్రణామంబులు. నా ధర్మములను నిర్వహించి కీర్త్యపకీర్తు
లకు వెలువక జన్మ సార్థకమగు కార్యముల నా హృదయము
జనునట్లనుగ్రహింపుము.

భవదీనుంబగు సర్వస్వమును నాకై ప్రతిక్రియ
కోరక కీర్తిని నెచ్చగింపక ధారపోసిన నో మాతా! మీదగు
శక్తులన్నియు మీయానందము కొఱకై కాక, భవదీయ
మానసమును సంతసమునఁ దేల్చు విజ్ఞానాభివృద్ధిని మాట
వరుస కే గణితమునో, ధర్మశాస్త్ర పఠనమునో సేయక
సర్వమును ద్యజించి నాకై పలుపాట్లను దెలియకే పడిన
యో తండ్రీ! వందనము! వందనము! ఇంతకన్న వేలు
చేయలేనుగదా !!!

షష్ఠి

వేదవేద్యా : పుస్తక స్వరూపుడవు. నేనే స్వయముగా
నీ యందలి యాసక్తిచేత కష్టించి దేహమున. మనమున
దీక్షతో కొన్నియేండ్లు వ్రాసిన పుస్తకము. ఈ పుస్తకమును
నాది యని యెంచు కొనుటకు నే నెంత ఓర్పు, సహనము,
దీక్షయుపయోగించితినో, తరువాత యీ పుస్తకమును జరివి,
కాంచి యెంతగా నానందింపఁగలనో అట్లే కష్టించి నిన్ను
(మహానిధిని) సంపాదించిన తరువాత నీవు నా వాడవగుదువు.
అప్పుడు నే నానందింపగలను.

సప్తమి

సంసార దుఃఖగహవాజ్ఞగధీశా ! భవదీయ సుందర
పాదార విస్తములకు వస్తనము. అగాధమగు నీ కాలసాగరమున
దినము లనునవి యొక్కొక్క తరగగాదె. తరగ యొక్కటే
యయినను కాలాఽబుధిపై నల్లలాడు నౌకలకు, నింక
నితరములగు వస్తువులకు నీతరగ వింత, వింత మూర్ఖులను
గలుగజేయుచున్నది. ఎన్నడు కలనైస నెఱుగని రీతి
నౌకలను దరిజేర్చుచున్నది. పాశబద్ధమైన వానిని విడిచియు
చున్నది. తరగ తరగయే కాని యీ మూర్ఖు లేల కలుగు
చున్నవి. దేవా ! ఇది మదీయ భ్రమ విభ్రమమా ! త్వదీయ
శక్తి స్వరూపమా ! లీలా వైచిత్రియా !

నా తల్లి తండ్రుల పాదార విస్తములకు నమ
స్కృతులు.

అష్టమి

మహానుభావా ! “బద్ధకం” అను రాక్షసుఁ డెవట సంభవించెనోయీ ! యీ మానవ ప్రాణమునకు. ఈ బద్ధక విధ్వంస నౌషధరాజమేమిటో తెలియఁజెప్పుమా ! సర్వానర్థ మూలకమగు నీ బద్ధకమును మొదలంట తెగనఱినప్పుడు కదా నాచేవ. ఇందుల కనేక కారణములు. చేతకానివాని కెక్కుడు బద్ధకము. వానికి బద్ధకము లేకపోయినచో వాడు ధన్యుడే ! నాకు మార్గము చూపు దేవా !

కర్మక్షేత్రమున బద్ధ కంకణుడై నీయందు దృష్టి నిలిపి ప్రయత్నించి కార్యమును చూషణ భూషణములకు లెక్కనేయక, ఆపదలను గడింపక, సుఖ దుఃఖములకు జలాంజలి విడచి, ఫలమును శ్రీకృష్ణార్పణము చేసి కృషి సేసిన మాకు నీవు ముంజేతి కంకణము.

మాతాపితరల యపార కృప కంజలి ఘటించు.

నవమి

ముక్తిదాతా! నీవు విజ్ఞానమవందురు. ఆనందము నేనందుదురు. విజ్ఞాన యానందమని నేనందును. పరిపూర్ణము.

సత్యమందు సుఖమున్నది. అందమున ఆనందమున్నది. భక్తియందు తస్మయమున్నది. ఇవన్నియు భగవద్దర్శనమునకై యున్న మార్గములే, రావున నారన వాని వలన లభింపుము. దేవదేవా!

దశమి

జరాజన్మ వినాశాయా! మానవునికి భగవంతుడవసరమగుచున్నాడు. మానవుడు భగవత్స్వేషను జేయుచున్నాడు. ఎందులకు? ఈ జన్మయందు శరీరమును వడలిన తరువాత నేదియో మహర్లోకమున గంభీర సుఖములననుభవింపగల ననియో? అందులకా! కాదు! కాదు! ముమ్మాటికి కాదు. ఈ జీవనమందే, ఈ జన్మమందే, ఇప్పుడే యుత్తేజితుడగుటకు గంభీరానందమును జవిగొనుటకు, ఆ ఆనందమే సచ్చిదానందము. వందనము.

నీ యందే మక్కువ కలిగియున్న నా మనమును ఆదరించి (వినుచుంటివా) దగ్గరకు చేరదీసి శిరమాఘ్రాణించి, చురురము వుడికి లాలింపుమయ్యా!

జననీ జనకులారా! కుమారులపై నెంతో యాశగోని యుందురు. మీ కుమారుడు మీ ఋణమును దీర్చగలుగునో! లేదో!

ఏకాదశి

దేవాదిదేవా! పల్లెటూళ్ళు, పట్నవాసములు, మానవులదేమిటికో తిరుగుచున్నారు. పల్లెటూళ్ళకుఁ బోయి యాజీవన మరయుచో మానస మొక్కించుక దైవము మీదికి బోవునెందువలన! పాహిమాం! పాహి!

ప్రకృతి కాంతను గాంచి యానంద మనుభవించుచుంటిని. నిన్గాంచిననెంతగా యనుభవించగలనో. వందనము.

ఆకాశమొక పంక దాశధశ్యముతో బ్రకాశించుచున్నది. వేటొక ప్రక్క రాగరంజితమై యలరారుచున్నది మఱి యొకవైపు నీలప్రభాకాంతులవెడఁ జల్లుచున్నది. ఇంకొక క్రాపు ఇంచించుక హరిత కాంతుల నీనుచున్నది. ఆహా! అంతయు శూన్యమైన యాకాశమే యింత హృదయంగమమై యున్నది. సర్వాంగ సౌష్ఠవపరిణత సౌందర్యముచే వెలియు న్యక్తిని చూచినను యానందముగనుండును. ఇప్పుడునేమియు లేని యవకాశమునను, రూపమందిన మానవుని యందునుగూడమన కపరిమితానందము కనపడుచునే

యున్నది. కావుననే బ్రహ్మమగు నీవు రూపము కలవాడవని, లేనివాడవేయని యున్నావు సుందరరూపా! వందనము.

గౌతమి నదీ ప్రాంత (కపిలేశ్వరపుర) వాసులకు నిన్ను గూర్చి తెలిసికొనుట సులభమే కావుననే పూర్వము మహర్షులందరు జీవనదీ ప్రాంతవాసులగుట. తెల్లవారగట్లు లేచి, చంద్రుడు వెలవెల బారుచుండ, కలువలు కనుమూయుచుండ, కుక్కుట మప్పుడే సింహనాదముల కుపక్రమింపుచుండ నదీప్రాంత విహారానందము విలువ యెంతయున్నది? ఇట్టి నిర్మల ప్రకృతి విశేషములతో పొందిన యానందము తమ్ముగాంచిన నానందముతో సరియగునని నాయాశయము.

దేవేశా! రెండు ఘడియల రాత్రి యుండగా, జలము నందు రవి, చంద్రమూర్తులు రెండును సరిగ్గా మయి నపుడు స్నానముచేసి, ప్రకృతి చిత్రముల గూర్చి యోజించుచు నానందించుచు గడపిన నిమిషమందు నీ సాన్నిధ్యమున నున్నట్లే కదా!

మూర్తీ భవించిన సౌందర్యరాశివి. మూర్తీ భవించిన అనురాగ వనము. మూర్తీ భవించిన యదార్థ (సత్యము) జలధి. త్రిమూర్త్యాత్మక మగు నో జగదీశా! ఆపద్బం

ధవా ! పరబ్రహ్మమా ! అనంద భిక్ష నొసగుము.
పందనము.

నేను యెటువంటి స్థితి యందున్నను, ధనికునిగ
నున్నను, బీదగనున్నను, విజ్ఞాన వంతునిగ నున్నను, మూర్ఖ
నిగ నున్నను, ధృఢవంతునిగ నున్నను, రోగిగ నున్నను,
నన్ను చలింపని ప్రేమతరంగములతో గారవించువారెవరు ?
తల్లితండ్రులు. వారికి కృతజ్ఞతా పందనములు కారేమీయ
గలను.

ద్వాదశి

కామితార్థ ఫలప్రదాయీ! "తానొకటి తలచిన దైవ మొకటి తలచున" నెడి సుడికారమందలి యంతరార్థమేమి? మహానుభావు లమోఘవాక్కులరు. మనము మనోవాక్కాయ కర్మముల సత్యములను భావించుచుంటిమేని మనమును అమోఘ వాక్కులమగుదుము. ఇదియే యిందలి నిజము. కావున పుణ్యజనులందే నిజమున్నది.

అట్టి నా తల్లి తండ్రులకు నమస్కృతులు.

త్రయోదశి

శరణాగతవత్సలా! ప్రపంచము నందు జరుగు, గాన నగు దృశ్యములన్నియు మానవుని మనోబలము సనుసరించి యాతని హృదయమును మార్చుచుండును. ఈ విశాల ప్రపంచమున, నిన్నిదృశ్యములను గాంచుచు, నీ విభముగు మత్తుల నడుమ నిర్వికార చిత్తమునుఁ బ్రసాదించి సనుగ్రహింపుమో దేవ దేవా!

భవదీయాంశ వేర్వేలు స్థలము లందు వేం చేసి యున్నదని తలచి మిమ్ము పూజించు చున్నాము. బాగుగా సద్వైత మార్గము నెఱింగిన నాతనికి మీరీ ప్రపంచము నంతట మూర్తీభవించి యుంటిరి. మహానుభావా! ద్రాక్ష రామ భీమేశ్వర సప్త గోదావరీ హ్రదమున స్నానాది విహారము లొనర్చి, కల్వలగొని దేవాలయ ప్రదక్షిణం బాచరించి భీమేశ్వరస్వామి కభిషేకము చేసి, శ్రీ మాణిక్యాంబును కుంకుమారాధనుఁ జేయ జన్మను ధన్య మొనర్చుకొందును.

మా హృదయాంబుజము లన్నియు భవదీయ భాను తేజః ప్రభాపుంజములకై యెదురు చూచి, చూచి యాకాంతి

మయమును గాంచి సంతనే వికసించును. కావున నో
మహానుభావా ! నాకా యానందమును కలుగ జేయుము.

లలిత కళా స్వరూపా! సచ్చిదానంద సుందరా!
సత్యజ్ఞానాంత రూపా! వందనము. ధన్య మానవులెవరు!
ధర్మము కొఱకు తమ సర్వస్వమును ధారవోయ సంతస
మందిన మహాత్ములు. ఈ ప్రపంచమంతట విశ్వరూపు నవ
గాహనము చేసికొని మనోనేత్రములతో నాతని తిలకించి
భేదములేక సర్వజంతువులకు సాహాయ్యము చేయు మునులు,
నిర్మల హృదయులు ధన్యులు. ఏల? వారి మనోదర్శ
ణమున మాలిన్యము లేమిం జేసి యా పరాత్పరుడు స్వచ్ఛ
ముగ ప్రతిఫలింపగలడు.

మహాత్మావ లంబులగు నట్టి ఆదర్శప్రాయులగు
నా జననీ జనకుల కభివాదనంబు.

చతుర్థశి

కళ్యాణమూర్తి! పవిత్ర స్వరూపుడవగు నీకొక
నమస్కారము. కాలకింకరుడనైన నేను కాలాదిపునకు
ప్రణామంబు. మహర్షి మనోనేత్ర గోచరుండవగు నీకు
తచ్చుశ్రావణవాసనాబలిమిచే కలిగిన భక్తితో వందనములు.

పౌరమి

పురుషోత్తమా !

పాపాన్ని వారయతి యోజయతేహితాయ । గు

హ్యన్ని గూహతి గుణాన్ ప్రకటికరోతిః

ఆపద్గతం చ న జహోతి దదాతికాలే । సన్నిత్ర

లక్షణ మిదం ప్రవదంతి నంతః ।

(భర్తృహరి)

“అఘము వలన మరల్చు, హితార్థ కలితఁ

జేయు, గోవ్యంబు దాచు, బోషించు గుణము

విడువఁ దావన్ను లేవడి వేళనిచ్చు

మిత్రుఁడీ లక్షణంబుల మెలగుచుండు

(ఏనుగు లక్ష్మణకవి)

ఇట్టి సన్నిత్రు నొకని ప్రసాదించి పుణ్యము కొన
వయ్యా ! దేవాది దేవా ! అది నీవేయైన దాసోహం.

అట్టి నెయ్యము నీవేయైన మన్నమో వాకములు.
నమోనమః, శిరసా గృహ్ణామి. దాసోహం.

